

KAKO MOBILNI TELEFONI DELUJU NA LJUDSKI ORGANIZAM?

Piše: Ivona Živković

Ako bi ste znali da će vaše dete za nekoliko godina (možda deset ili dvadeset) dobiti tumor na mozgu zbog korišćenja mobilnog telefona (celularnog ili kućnog bežičnog) šta bi ste uradili?

Uzeti detetu spravicu koju sva druga deca danas imaju nije ni malo lako. Mobilni telefon se poslednjih godina uvukao u naše živote kao nešto što nam je neophodno. Baš kao i televizor i automobil. Ne, to nije luksuz, reći će vam svi - to je potreba savremenog Da, baš tako su generacije nakon Drugog svetskog rata i naučene da razmišljaju – da žive danas i da se povinuju svojim potrebama i zadovoljstvima. Stvaranje potrošačke ideologije je upravo zadatak masovnih medija koji deluju sa Zapada i deluju globalno. O mogućim tragičnim posledicama ovako napravljenog društva u budućnosti - niko još ne razmišlja.

Ali, bežične komunikacije nisu prva veoma riskantna i opasna sprava koju su ljudi iz potrošačkog i manipulisanog društva nekritički prihvatili. **Tu su i rendgen aparati, kao i ultrazvuk, sprave bez kojih je savremena medicinska dijagnostika postala "nemoguća"**. Tu su i mnogi lekovi kao i brojne lekovite i korisne supstance, sastavni deo mnogih proizvoda koje svakodnevno koristimo.

Ipak, najveći je problem kada su neki od ovih nekritički prihvaćenih tehnoloških izuma opasni po život i zdravlje čitavih generacija, a državne institucije i nadležni o tome ćute ili prikrivaju informacije kojima raspolažu. Šta reći o lekarima, koji danas vide, da su kancerозна oboljenja dobila epidemiološke razmere, ali su i ubeđeni, da se uzrok ove bolesti i dalje ne zna. Naravno, oni čekaju, da im neki naučni ili medicinski autoritet to saopšti. Ali, postoje interesi koji vrede više i od milijardu ljudskih života.

Možda će ovaj tekst pomoći onima, koji imaju strpljenja da ga pročitaju do kraja, da počnu da razmišljaju bez tuđe pameti.

MOBILNI TELEFON NIJE ISTO ŠTO I DUVAN

Da je mobilni telefon štetan za zdravlje ljudi, posebno dece, moglo se već diskretno pročitati u nekim lokalnim medijima poslednjih godina. Sama reč «štetan», međutim, asocira na upozorenje slično onom koje se nalazi na svakoj paklici cigareta.

Mnogi će zato reći – “znam, mnogo toga je štetno, ali...” ljudi, ipak, ne ostavljaju duvan tako lako. Ista priča će verovatno biti i sa mobilnim telefonima na koje su se već mnogi navukli i ne mogu više bez njih.

Na žalost, štetno dejstvo bežičnih komunikacija i štetno dejstvo cigareta (dima) dve su potpuno različite stvari. Razlikuju se kao nebo i zemlja.

Duvan je biljka, deo je prirode i njegovo **sagorevanje ne razara genetski sadržaj ćelije u organizmu**. Na protiv. Kada udišemo dim, organizam **zna kako** da se brani od onog što mu ne prija i on tera pluća na kašljanje odnosno izbacivanje štetnog dima. Ova znanje (know-how) nalaze se na ćelijskom nivou.

Zamislte da ove informacije i reakcije nema. Naravno, čovek bi se brzo ugušio.

Naravno, kvalitetan duvan se samo miriše i on ne izaziva kašalj. Na protiv, organizam u njemu **zna kako** (know-how) da uživa i opušta se.

Ali, za razliku od dima mnogi radio talasi ultravisoke i ultra niske frekvencije kojima je čovek neprestano izložen u elektromagnetnom polju sasvim slobodno prolaze kroz organizam i ćelije na njih uopšte ne reaguju. Ili možda reaguju, ali mi to ne primećujemo. Bar ne odmah. Na žalost, ova duga neprimetljivost jeste najveće zlo.

Bilo kakva promena u elektromagnetnom polju u čovekovom okruženju očituju se najpre na ćelijskom novou. Jer čitav svemir, i sve na Zemlji i svaka čestica u ljudskom organizmu - vibrira. I sve vibracije su na neki način usklađene i vibriraju zajedno u određenom ritmu kao jedan veliki dobro uvežban orkestar sa udarlijkama. Tako funkcioniše čitav Univerzum. Čovek je samo šićušni deo Univerzuma.

Da li je nešto energija, materija informacija, voda, vazduh, kamen, plazma... mi razlikujemo samo na osnovu učestalosti vibracija.

Poznato je da neki operiski pevači jačinom svoga glasa mogu da razore staklenu čašu. To se dogodi kada se frekvencija određenog glasa poklopi sa frekvencijom na kojoj vibrira staklo i čaša jednostavno pukne jer se molekuli još jače protresu.

Na primer, mozak čoveka vibrira u frekventnom opsegu od 0.5 do 500 Hz, a najčešće je to do 50 Hz. Svaki uređaj koji radi na tom frekventnom opsegu može uticati na funkcionisanje mozga.

LJUDSKI ORGANIZAM JE PERFEKTNO UVEŽBAN ORKESTAR MILIJARDI BUBNJARA

Iako je jedna ćelija u ljudskom organizmu tako majušna, da je vidljiva samo na jakom mikroskopu, ona po svojoj funkcionalnosti i složenosti nadmašuje i najsloženiji personalni računar do danas napravljen.

U svakoj ćeliji odvija se izuzetno kompleksan jedva primetan proces elektromagnetnog vibriranja koje se odvija u svakom hiljaditom delu sekunde, kada se stvaraju svi biohemijski molekuli i proteini na kojima počiva život.

Samo jedna ćelija u ljudskom organizmu može izvesti 50.000 različitih biohemijskih reakcija. Ona nosi u DNK molekulu milijarde bita podataka sa znanjem (know - how) kako da preživi. Jedan DNK molekul sadrži oko 100.000 gena od kojih su 5.000 aktivni i proizvode oko 5.000 različitih proteina. Protein je esens života. Samo je Priroda u stanju da napravi protein. Kada neka vrsta životinje ili biljke prestane da se razmnožava, ona se više ne može ponovo stvoriti. To je kraj te vrste jer više ne postoji informacija (know-how) za njeno pravljenje. Pod određenim promenama u elektromagnetnom polju Zemlje koje se događaju periodično, manje ili više, vrste nestaju i nastaju nove. Tako će biti i sa ljudskom vrstom jednog dana.

Ćelija je tako izuzetna elektromagnetska spravica. Od milijardi takvih spravica sastavljen je naš organizam u svakom svom delu u svakom tkivu u svakoj kosti i nervu. Znanje (know how) kako da preživi i reaguje, u svakoj ćeliji povezano je na nivou čitavog organizma i čini jedan sistem koji nazivamo - **imuni sistem**.

Frekvencija kojom nešto u prirodi vibrira zavisi od veličine komponenti sklopljenih u neku celinu. Postoje fizičke i električne vibracije. Evidentno je stoga da ćelija kao celina vibrira na nižoj frekvenciji nego pojedini atomi i molekuli u njoj.

Molekul DNK je izuzetno dug niz kodiranog materijala, on se obnavlja tako što se deli sam na dve identične kopije. DNK molekul je savijen u majušnu loptu, ali kada se deli on mora da se odmota i okrene pri brzini od 10.000 do 20.000 obrtaja u minuti (200 do 300 Hz). Oko 50.000 različitih biohemijskih reakcija i stvaranje 5000 različitih proteina je jedna kontinuirana bio-elektro-hemijska igra sa električnim vibracijama na čitavom prostoru ćelije. Svaka pojedina biohemijska reakcija je jedan elektronski proces za sebe. Te reakcije su stvar procesa redukcije i oksidacije. Redukcija uklanja elektrone, a oksidacija ih dodaje. To je suština hemije.

Električna frekvenca ovih procesa će varirati od veličine molekula. Tako život u okviru jedne ćelije nalikuje "igri elektrona" pri čemu se koristi ogroman opseg elektromagnetnih frekvencija. **Tu je suština života.** Možete da zamislite kako je to dobar orkestar i sa kakvim preciznim ritmom on "svira" i "igra".

STIŽU NOVE FREKVENCije

U poslednjih 100 godina stvoren je veliki broj novih veštačkih hemikalija i one su došle u dodir sa ćelijama u ljudskom organizmu, ali i mnogim drugim materijama u prirodi. Ove nove hemikalije imaju svoje frekvence na kojima vibriraju, ali u ritam prirodnog "orkestra" one se ne mogu uklopiti. Na protiv, one mogu samo da kvare ritam milijardi "bubnjara" koje je stvorila priroda. Zato ćelije iz ljudskog organizma pokušavaju takve hemikalije na svaki način da neutrališu i izbace iz organizma kako ne bi remetili "svirku". Svako ovo izbacivanje, naravno, iziskuje rad čitavog imunog sistema i on se troši.

Možete samo zamisliti kakav je to žestok napad "raštimovanosti" kada u ljudsku krv ubrizgate ono što ovoj vrsti ne pripada – [vakcinu](#) sa majmunskom ili kravljom limfom zaraženu virusima.

Ovo su dve žrtve vakcinacije.

Remećenje vibracije jedne ćelije podstiče organizam da tu ćeliju vrati u usaglašeni ritam rada čitavog organizma. Zato svaka poremećena ćelija mora poraviti svoju vibraciju. Stalna popravka ćelija je proces koji se odigrava konstantno u organizmu, ali problem je u tome što se pri svakoj popravci može pojaviti greška.

Posebno je greška moguća ako je dugo prisutan neki destabilizujući faktor koji stalno remeti oscilacije karakterične za svaku ćeliju. Nije isto udenuti konac u iglu u automobilu koji vas trucka ili dok sedite na miru u kući.

Mikrotalasi iz bežičnih aparata su upravo jedan takav remetilački faktor. Stalnim prolaskom elektromagnetnih talasa kroz mozak, čak i kada ne razgovaramo mobilnim telefonom, na svim živim bićima se stvara remećenje prirodnih oscilacija ćelija.

Prosto rečeno – ljudski organizam nije kompjuter da bi ogromnu količinu informacija kopirao i replikovao bez greške.

Greške su u živom organizmu moguće upravo zato, što je to živ organizam i zato što je elektromagnetno polje Zemlje stalno aktivno.

KAKO MOBILNI TELEFON OŠTEĆUJE LJUDSKE ĆELIJE

Čovek i kada piše neki tekst savršeno koncentrisan može napraviti slovnu grešku, a kamoli kada je napet, nervozan ili umoran. Umor je savršena predispozicija za pravljenje greške. Kada su ćelije hronično neuhranjene prave grešku.

S obzirom da se proces reparacije ćelijskog materijala stalno događa u organizmu, ne postoje alarmantni vidljivi signali da se na ćelijskom novou nešto nenormalno događa sve dok greška ne postane izražena u pogrešno formiranom tkivu. Ova prikrivenost može trajati godinama, pa se loša informacija može raširiti po čitavom tkivu ili organizmu.

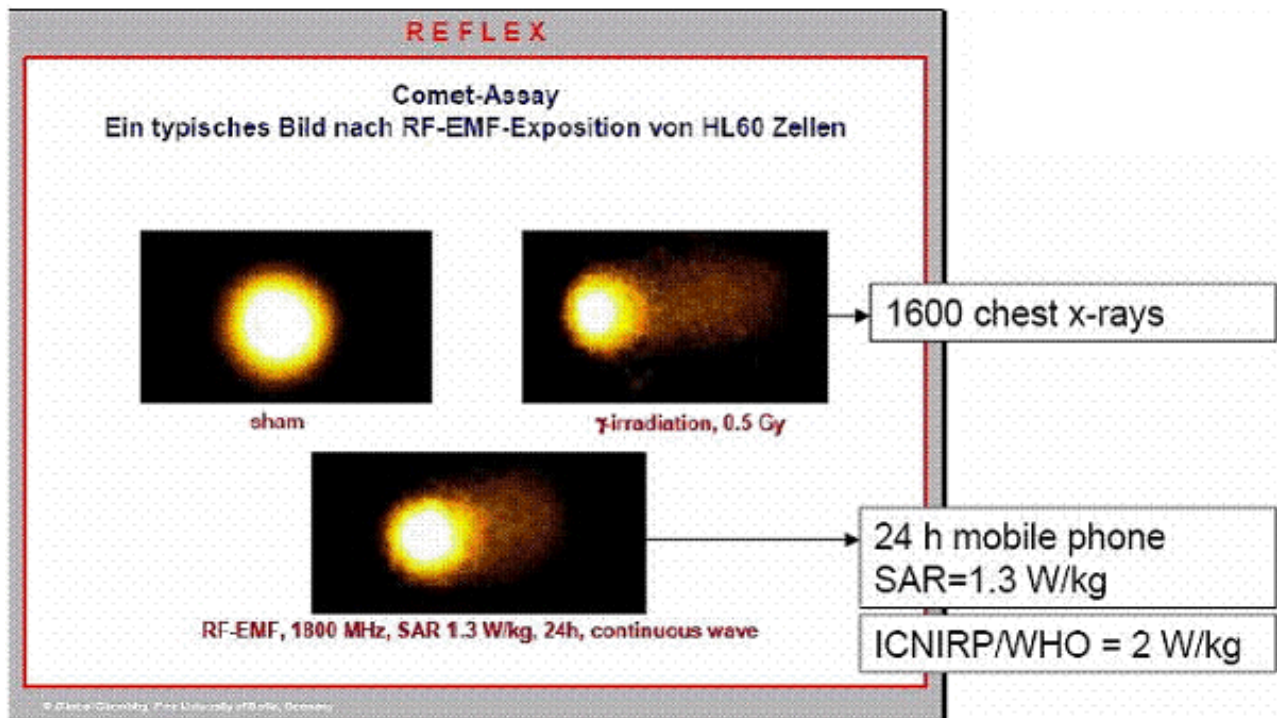
Stotine vrsta kancera imaju jednu zajedničku karakteristiku - **sve počinju na nivou ćelije kada je genetski materijal jedne ili više njih oštećen**. Ovo oštećenje može da pređe sa roditelja na decu ili da se još više pogorša zbog nekih drugih faktora u sadejstvu sa njima. Ponekad je dovoljno da samo u jednoj ćeliji dođe do takve genetske mutacije (do greške) da se čitav proces završi fatalno – sa kancerom u metastazi.

Lekari znaju da je dugotrajna anemija i pad imunog sistema glavni preduslov za nastanak raka.

Princip rada mobilnog telefona, kao i većine bežičnih uređaja, bazira se emitovanju mikrotalasa iste frekvencije. Na isti način radi mikrotalasna rerna. A znamo svi šta se događa kada jelo stavimo u rernu. Unutar ozračenog predmeta mikrotalasi povećavaju temperaturu koja se iznutra širi prema spolja, a ne obrnuto kao kod infra-peći. To u kompleksnom ljudskom mozgu

kao i na njegovoj površini pruzrokuje takozvane "vruće tačke" (hot spot) u kojima povećana temperatura ima ubistven učinak na ćelije.

Pogledajte pažljivo ova tri snimka jedne ćelije u ljudskom organizmu izuzetnog uvećanja:

Na prvoj slici gore levo vidi se normalna ćelija koja ima svoj blistav energetski sjaj u čitavom svom delokrugu koji je zaštićen ćelijskom membranom. Unutar membrane nalazi se DNK i drugi genetički materijal. To je ćelija deteta koje nikada i ni na koji način nije bilo ozračeno rendgenskim zracima.

Druga slika pokazuje kako izgleda ćelija nakon jonizujuće radijacije jednake dozi zračenja od 1600 snimanja pluća X-zracima. Ćelija se skvrčila, izgubila svoj blistav energetski sjaj, a iza nje se pojavio rep kao kod komete i on predstavlja rasut genetski materijal koji čine fragmen DNK nazvani mikronuklei. Oni su delimično ispali kroz oštećenu opnu ćelije. Ovo je tipična mutacija koja nastaje nakon prevelike doze X-zračenja kao i kod dejstva gama talasa nakon nuklearne eksplozije.

Treća slika dole pokazuje kako izgleda ćelija nakon 24 sata izlaganja talasima mobilnog telefona. Sličnost sa ćelijom ozračenom nakon 1600 snimanja pluća X-zracima je evidentna. Kroz oštećenu membranu iscurio je deo genetskog materijala.

Frekvencija koju su naučnici koristili dok nije došlo do oštećenja opne u zoni "vruće tačke" i prosipanja mikronukleja iznosila je 1.8 gigaHerca (1800 megaHerca). Najnoviji modeli multimedijalnih telefona, kao i kućni bežični telefoni, emituju talase frekvencijom od 1.9 gigaHerca.

Snaga koja je korišćena za izazivanje curenja materijala iz ćelije imala efekat 1.3 W/kg Specifične Apsorpcione Brzine (Specific Absorption Rate -

SAR). SAR je mera kojom se računa količina energije koji ljudski organizam (u kilogramima) absorbuje putem, mikrotalasa iz mobilnog telefona. Treba napomenuti da se ona temelji samo na pretpostavci(!) da mozak može uspešno podneti temperaturno povećanje od jednog Celzijusovog stepena na sat. Ali, te standarde i pretpostavku su odredili elektro-inženjeri, a ne medicinski stručnjaci. Tako je u SAD standard za SAR iznosi 1,6 W/kg, dok je u EU vrednost 2 W/kg.

SAR od 1.3 Wata po kilogramu (u pomenutom slučaju primenjen) ispod je onog što mnogi modeli telefona, koju deca danas masovno koriste, emituju.

To znači da 24 sata razgovora mobilnim telefonom izaziva isto oštećenje ćelijskog materijala kao i 1600 rendgenskih snimanja pluća! Jedno ovakvo rendgen zračenje ima jačinu od 6 milirema.

Ako bi smo ovo grubo podelili sa 24 sata razgovora ispada da jedan minut razgovora ima isti efekat na ćeliju organizma kao 1,1 izlaganje X-zracima prilikom snimanja pluća.

Za svaki sat u kome dete koristi bežični telefon ili bežični laptop za komunikaciju i video igrice i sl., njegov mozak koji je još u razvoju, oči i tkivo unutrašnjih organa mogu biti izloženi oštećenju ćelijskog materijala kao kod radijacije nakon 66.6 snimanje pluća X-zracima.

ČITAV ORGANIZAM U MIKROTALASNOJ RERNI

Istraživači projekta REFLEX izjednačavaju posledice strujanja talasa visoke frekvencije iz Wi-slušalica (Wi-phones) sa posledicama X- zračenja pa je zato je i stvoren nove termin "OZRAČENE GENERACIJE".

Ovo je suština najnovijeg istraživanja koje je zaprepastilo naučnike koji su učestvovali u projektu "REFLEX" i na kome je radilo dvanaest grupa istraživača iz sedam evropskih zemalja i koji su publikovali nevedene snimke oštećenih ćelija. Istraživanje je vršeno od 2000 do 2004. i finansirala ga je najviše EU. Ukupna cena projekta je bila preko 3 miliona evra.

Cilj projekta REFLEX je bio da ispita efekte bežične radijacije na ljudsko zdravlje. Ovako obimno istraživanje je počelo pre osam godina, iako je mobilna telefonija u SAD počela komercijalno da se koristi još 1980. Zanimljivo je da pre toga NIKAKVA medicinska istraživanja nisu ni vršena. U Srbiji korišćenje mobilnih telefona počinje od 1996. da bi 2000. postalo masovno.

Preko 800 miliona ljudi u svetu, uključujući i decu, već više od deset godina koristi bežičnu telefoniju (tu spadaju i svi kućni bežični aparati). Danas je sve više ozbiljnih naučnih istraživanja koja otkrivaju već vidljive posledice korišćenja ove tehnologije.

Jedna studija koja je završena u Indiji 2005. godine dala je zaista zastrašujuće rezultate o tome koji procenat oštećenja na ćelijskom novou može da nastene usled korišćenja mobilnih telefona. Objavljena je u "Indian Journal of Human Genetics".

Studija je istraživala genetska oštećenja ćelije u krvi i tkivu usne duplje kod ljudi koji su koristili mobilne telefone dnevno od jednog do petnaest sati.

Kontrolna grupa u ovom eskperimentu nikada nije koristila mobilni telefon, pa su oštećenja njihovih ćelija iznosila oko 4 procenta.

Kod korisnika mobilnih telefona prosečno oštećenje ćelija je iznosilo 39.75 posto. Krv jednog ispitanika starog 24 godine pokazala je oštećenje ćelija 63 posto. On je koristio mobilni 1 do 2 sata dnevno dve godine. To je danas norma miliona dece u SAD. Kako stvari stoje u Srbiji niko još nije istraživao.

Pored mobilnih telefona na organizam predajnici mobilne koji se nalaze u sred naselja, radio i TV antene, GPS. Mnogi autobusi gradskog saobraćaja u Beogradu su u Wi-Fi (Wireless Fidelity) sistemu (samo da bi emitovali reklame na monitoru), kao i mnogi saobraćajni terminali, kancelarije, bolnice, tržni centri, hoteli, škole i mnoge stambene zgrade sa nadzornim kamerama. Tu su i igrice za decu kao i igračke sa daljinskim upravljanjem, bežične tastature na kompjuterima, miševi i sl.

Svi onu učestvuju u kumulativnom delovanju mikrotalsaa na ljude i decu.

Dakle, kada se ljudski organizam nalazi veliki broj sati ili konstantno u sredini koja nalikuje mikrotalnoj pećnici i kada mu je organizam sa svih strana pod uticajem raznih mikrotalasa (uključujući i prirodnu radijaciju koja u SAD godišnje iznosi oko 150 milirema), **dolazi neizbežno do velikih poremećaja u funkcionisanju organizma na ćelijskom novou.** Kao što sve ove vibracije mi svesno ne registrujemo, ne možemo registrovati ni

poremećaje na ćelijskom novou sve dok se nepojavi manifestacija koja nam je vidljiva. To je najčešće tumor.

Iako je obimna studija o štetnosti bežičnih komunikacija (gde spadaju sve Wi-Fi, Wi-Max RFID tehnologije) objavljena četrdestih godina prošlog veka, bežična tehnologija je ipak komercijalizovana i proširena neverovatnom brzinom.

Baš kao što su prihvaćena veštačka đubriva, kojih se i sam izumitelj odrekao.

Naravno, profit je bio odlučujući faktor, a korisnicima nije dato nikakvo upozorenje o njenoj štetnosti.

Kao kada bi minijturni rendgen aparati bili u slobodnoj prodaji.

[INCLUDEPICTURE "http://www.ivonazivkovic.net/x-snimak-autobus-levis-niz.jpg"](http://www.ivonazivkovic.net/x-snimak-autobus-levis-niz.jpg) * MERGEFORMATINET

Zamislite da postane moderno pravljenje fotografija X-zracima? Neki umetnici kao američki fotograf Nik Vesi to i promovišu. A posledice? Naravno, sve je pod kontrolom i u pitanju su male doze, reći će vam stručnjaci. Ali koliko danas stručnjaci zaista poznaju ovu oblast i da li su svi bili u situaciji da delovannje X-zraka istražuju, ili su jednostavno potrebne informacije preuzeli iz udžbenika? Ovim pitanjem ćemo se još pozabaviti kasnije.

Verovatno ne znate, ali upravo su rendgen aparati bili u slobodnoj prodaji početkom 20. veka. Ljudi su bili fascinirani X-zračenjem smatrajući ga izuzetnim pronalaskom, pa su se rendgen aparati u SAD nalazili u mnogim kozmetičkim i frizerskim salonima, gde su između ostalog služili i za depilaciju. O ubojitom delovanju x-zračenja niko nije imao pojma.

Nije poznato ni sa kojom dozom radijacije se tu baratalo, a sa aparatima su radili potpuno neuki kozmetičari i frizeri. O ovome je pisao doktor Henri Hejzen još 1930. I to je danas jedina informacija o ovakvom korišćenju rendgen aparata. Posledice su se verovatno videle tek godinama kasnije, ali koliko ljudi bi to povezalo da Hejzen nije ostavio informaciju o tome u svojoj knjizi?

Impresivan način rada organizma na ćelijskom novou pokazuje i podatak da ćelija "prepoznaje" bežičnu radijaciju kao opasnu i raguje proizvodnjom takozvanih stresnih proteina. Stresni proteini mogu konačno zaštititi kancerozne ćelije i učiniti ih otpornim na mnoge medicinske tretmane.

DECA i MOBILNI

Deca su danas velikim brojem reklama podstaknuta na korišćenje mobilnih sprava. Mobilni se u Americi čak reklamira sa malim detetom koje se smejuji držeći ga na uvetu. Deca se mame bojama, muzikom, igricama...

Deca su postala toliko opsednuta mobilnim aparatima pa čak i spavaju sa njima, slušajući muziku u krevetu. Dok šetaju ulicom mobilni telefon ne ispušaju iz ruke, dok iz njega trešti muzika. Roditelji više puta dnevno zovu

deca pa čak i kada se igraju ispred zgrade i mogu ih dozvati preko terase. Ali to više nije u modi i dozivanje i grdnju dece preko prozora u Beogradu više ne možete čuti. Kumulativno dejstvo mikrotalasa, posle pet i deset godina korišćenja mobilnog telefona ima svoje već vidljive posledice – brojna su oštećenja nervnih ćelija, izražene su mentalne nesposobnosti adolescenata i drastično povećan broj tumora mozga.

Alarmantna upozorenje već stižu iz čitavog sveta.

"Journal of the American Academy of Pediatrics" je još 2005. potvrdio da su deca posebno osetljiva na promene u elektromagnetnom polju zbog toga što im je nervni sistem još u fazi razvoja. Njihovo moždano tkivo je provodljivije za ove talase, kao i njihov manji kostur.

Naučnici su otkrili da zračenje mobilnog telefona odmah uzrokuje promene u protoku krvi u mozgu i podstiče istakanje kalcijuma iz ćelija mozga, čime ćelijska membrana slabi i počinje da propušta.

Istraživači u Finskoj su našli da jedan sat ovog zračenja podstiče ćelije mozga da se skupljaju što ima za posledicu trajno oštećenje ćelijske strukture.

Instytut Maks Plank u Nemačkoj izveštava da strujanje iz mobilnog deluje kao vreo šiljak u mozgu koji može da probije ćelijske membrane. Temperatura u "vrućoj tački" je na nivou ključale vode.

Britanski istraživači su pokazali da slaba mikrotalasna radijacija može promeniti oblike moždanih proteina u oblik koji liči na patološki fibrils vezan za Parkinsonovu i Alchajmerovu bolest.

Švedski naučnici su prvi demonstrirali kako radijacija iz mobilnog pravi rupe (lezije) u mozgu pacova i prorekli da će doći do povećanja broja obolelih od Alchajmerove bolesti kod mladih korisnika mobilnog telefona.

[Poznat je i eksperiment ruskih istraživača](#) koji su stavili kokošije jaje u posudu od porculana (koji je dobar provodnik toplote) i sa obe strane jajeta postavili po jedan mobilni telefon. Nakon toga su sa prvog mobilnog telefona pozvali onaj sa druge strane jajeta. Nakon prvih petnaest minuta trajanja "razgovora" na jajetu nije bilo promena. Ali, nakon 20 minuta ljuska jajeta je počela da se zagreva. Nakon 40 minuta skuvalo se belance, a nakon 65 i žumance.

Drugi eksperiment je izvršen sa mladim lukovicama. Mobilni telefon je postavljen ispred niza sa po pet lukovica, od kojih je svaki postavljen na različitoj udaljenosti od mobilnog. Lukovice su puštale korenje u vodu koja je bila izložena zračenju radio talasa sa mobilnog.

Jedan kompjuter je tri dana na svakih dvadeset i dva minuta pozivao taj mobilni telefon. "Razgovor" je trajao samo jedan minut, što je značilo jedan sat razgovora dnevno.

Ćelije korena lukovica koje su bile najbliže mobilnom (oko 2 cm) imale su najviše hromozomskih oštećenja.

U druga tri niza, koji su od telefona bili udaljeni 10, 20 i 30 centimetara, postotak oštećenih ćelija je bio 28,68, 28,76 i 28,26, što pokazuje **da**

oštećenja nije uzrokovano samo energetskim delom zračenja, koje gubi snagu što se dalje prostire, već i informacijski. Dakle, ne postoje male i velike doze mikrotalasa, već postoji ili ne postoji informacija, a to je frekvencija vibracije. I to je ključno i analogno je delovanju x-zračenja. O tome da se x-zračenje ne može deliti na manje i veće doze upozorio je odavno još doktor Džon Vilijam Gofman.

SVE POČINJE I ZAVRŠAVA U PENTAGONU

Zadržimo se malo na Gofmanovim istraživanjima i iskustvima u radu sa američkom vladom, da bi smo videli kako strašna može biti analogija sa bežičnim komunikacijama. Naime i ionizujuće zračenje i bežični prenos energije danas su okosnica u proizvodnji savremenog naoružanja gde se nuklearne bojeve glave navode na metu sistemom daljinskog upravljanja. Globalno rasporostiranje bežične mreže za prenos energije upravo je deo nekih prikrivenih vojnih projekata.

Džon Vilijam Gofman je bio profesor na Berkliju na odeljenju za nuklearnu fiziku u medicini. On je 1940. dokazao za vreme spremanja svog doktorata sporu i brzu podložnost fisiji neutrona uranijuma 233. Na zahtev J. Roberta Openhajmera, glavnog Pentagonovog nuklearnog fizičara, Gofman je pomogao da se proizvede plutonijum za "[Projekt Menhetn](#)" koji je tada u najvećoj tajnosti radio Pentagon. Openhajmer je bio na čelu projekta. Bio je to program pravljenja prve atomske bombe i rezultirao je i prvom njenom praktičnom primenom u Hirošimi i Nagaskiju. Posledice delovanja ovog oružija su onda pažljivo analizirane, i kako ćete videti kasnije, rezultati «malo» izmenjeni i doterani.

Kada je počeo saradnju sa R. Openhajmerom nije postojao ni delić miligrama plutonijuma tvrdi, doktor Gofman.

Pod pokroviteljstvom američkog Ministarstva za Energiju (DOE), Gofman je kasnije osnovao Odeljenje za biomedicinska istraživanja gde je proučavao delovanje nuklearne radijacije na ljudski organizam. Tako je pratio efekte delovanja atomskih bombi bačenih u Japanu. Iako su njegova istraživanja pokazala da radijacija može biti izuzetno opasna i u najmanjim dozama, DOE je ove njegove nalaze obezvređila.

Doktor Gofman je zaljučio **da je jedini zadatak DOE bio, da nađe dokaz da je niska doza radijacije bezopasna.** Taj njihov cilj je bio "svetinja nad svetinjama i ništa nije smelo da ih pokoleba". Stvarni učinak ionizujućeg zračenja na ljudsko zdravlje nije ih plašio. Na protiv, po Gofmanu ljudi iz DOE su verovali da ako bi javnost na bilo koji način postala sumnjičava prema ionizujućem zračenju i primeni atomske energije ovo ministarstvo više ne bi postojalo.

I to je bio cilj svih istraživanja koje ova vladina institucija radila. Nikada im nije bio cilj zaštita zdravlja ljudi.

Još jedan zanimljiv podatak Gofman navodi u svojoj knjizi iz 1990.-te: "Radijacija – kancer podstaknut izlaganjem malim dozama zračenja "

(Radiation- Induced Cancer from Low-Dose Exposure). To su "sitne" modifikacije podataka stvarnih efekata radijacije na ljudski organizam nakon dejstva atomske bombe u Hirošimi i Nagasakiju. Kao neposredni učesnik Gofman iznosi kako su američka DOE i japansko ministarstvo zadržalo menjali vrednosti unetog zračenja kako bi dobili rezultat koji su želeli i time prekršili osnovno pravilo u medicinskim istraživanjima koje glasi: **nikada ne menjajte podatke kada već znate krajnji pokazatelj**. Tako su ova istraživanja zaključena sa «nalazom» da oni stanovnici koji su bili udaljeniji od mesta eksplozije (zero point), i koji su po tome dobili manje doze radijacije, imali su i manju stopu smrtnosti od onih koji su primili jače doze radijacije.

Gofman tvrdi da takav zaključak jednostavno ne stoji jer za njega **ne postoje stvarni dokazi**. Kakav je to "dokaz" ako se menja vrednost unetih podataka o primljenim dozama u zavisnosti od rezultata?

Ljudi iz DOE su jednostavno tražili "dokaz" da male doze radijacije nisu opasne i na tome bazirali svoju, kako Gofman kaže, gebelsovsku propagandu. Upravo taj "dokaz" im Gofman nije pružio i 1969. se vratio na univerzitet Berkli. Tu je nastavio sa svojim tvrdnjama da te "male doze" radijacije ni na koji način ne umanjuju rizik od oštećenja ćelije.

Gofman još tvrdi da je nakon ovog istraživanja stvorena lažna baza podataka o delovanju jonizujuće radijacije i da je ta baza podataka data kao osnovna mera koja je ušla u sve medicinske udžbenike širom sveta i na osnovu nje se i danas vrše naučna istraživanja i donose naučni zaključci. Posledice su katastrofalne, jer se x-zračenjem takozvanim "malim dozama" ubijaju stotine hiljada ljudi godišnje, a da toga lekari uopšte nisu svesni.

Ovo je isti arsenal prikrivenja i laži u propagande svrhe kao i priča o **korisnom efektu fluora** za zube ako se koristi u **malim dozama**.

Na osnovu čega se izvlači zaključak da su male doze nekog otrova ili zračenja – bezbedne?

Po doktoru Gofmanu to dolazi iz čiste teorije ukoliko biološki mehanizam za popravku oštećenih ćelija – radi savršeno. Onda male doze toksina i radijacije i oštećenja koja oni izazivaju mogu biti potpuno sanirana.

Ćelija u sredini mora da se popravi.

Ali, šta ako ovaj mehanizam ne radi savršeno? Postoje oštećenja u DNK materijalu i hromozomima koja su nepopravljiva. I one vrste oštećenja koja su popravljena sa greškom. "Možemo reći da se 50 i 90 posto oštećenja

nastalog jonizujućom radijacijom popravi savršeno. Ono što onda vidimo su ostaci od 10 ili 40 ili 50 procenata koja nisu poravljena savršeno”.

“Dokaz da mehanizam za popravku nije perfektan je danas veoma pouzdan. Ali, ono što smo mi tada hteli da imamo je bio dokaz da li će, kako više idemo ka nižim dozama zračenja (jedan rad ili desti deo rada)to proizvesti rak? Određujući odgovor po standardima epidemiološkim to bi značilo da rak kao bolest obuhvati milione ljudi, i to nismo imali. To je stvilo prostor za DOE : da kažu “Mi to ne znamo”. Ali ja sam 1986. veoma pažljivo tražio bilo kakvu studiju koja bi bacila svetlo na sva ta važna pitanja. I to sam našao i predstavio Američkom Društvu za Hemiju na skupu u Anhajmu”, kaže doktor Gofman.

Upravo Gofman eksplicitno tvrdi da **ne postoji mala doza x-radijacije koja ne može da bude smrtonosna**, jer čak samo jedan x-zrak može izazvati cepanje jezgra ćelije i to onda može biti početak raka.

“Jonizujuća radijacija nije kao otrov u određenoj koncentraciji koji razblažujete i razblažujete dok ne dođete do podnošljive doze. Najniža doza jonizujućeg zračenja je jedan nuklearni trag . Vi ne možete imati deobu doze takve vrste. Ili trag ide kroz nukleus (jezgro) ćelije i utiče na njega ili ne. Zato ja kažem: Koji dokaz mi imamo da se radi o jednom, dva tri ili deset tragova koji su prošli kroz ćeliju?”

“Tako sam izneo devet studija o raku koji je proizveden kada smo imali možda 8 ili 10 tragova po ćeliji. Četriri su uključivalenastanak raka dojke. Dakle, niko nije mogao da kaže da mi nismo znali za te efekte”, napisao je u svojoj knjizi doktor Gofman.

“DOE nikada nije opovrgnulo tu evidenciju. Oni su to jednostavno ignorisali jer im je smetala. Zato možemo reći: **ne postoje bezbedne doze radijacije. Ne postoji sigurnosni prag. Ako se ovo zna, onda svako odobravanje zračenja je odobravanje da se izvrši ubistvo”.**

Danas se rendgen aparati i x-zračenje sa [malim i bezbednim dozama zračenje primenuju u medicinskoj dijagnostici masovno i svakodnevno](#). I javnost se ubeđuje da je to sasvim bezbedno. Teško je danas naći gradskog čoveka koji nije bio pod rendgen aparatom.

Drugi “biser” američkog Ministarstva za energiju (DOE) je bila ideja, da se x-talasi uspore prilikom prolaska kroz organizam. Smatrali su da time ćeliji ne bi odjednom naneli oštećenje. Za Gofmana je ova ideja dokaz potpunog nerazumevanja principa delovanja x-zraka jer **dovoljno je za izazivanje raka, da samo jedan zrak prođe kroz ćeliju, da trag nakon tog prolaska postoji ili ne postoji. Ako zrak prođe on postoji i savim je nebitno da li je to bilo usporeno. “Ovo je besmislica, ali su ovakve besmislice ušle u medicinske udžbenike”.**

"DOBRO DOŠLI" U NOVO DOBA - DOBA RADIJACIJE

U poslednjih 150 počelo je masovno korišćenje električne energije. Danas se svaka civilizovana ljudska naseobina nalazi u još jednom veštački stvorenom elektromagnetnom polju sa velikim brojem frekvencija koje ljude bombarduju sa svih strana. Nije poznato da su ljudi pre više hiljada godina, možda i pre velikog potopa koristili električnu energiju, mada postoje neke veoma slobodne pretpostavke da su piramide u Egiptu i drugim krajevima sveta imale možda neku takvu funkciju (kao skladišta električne energije).

Početak 20. veka kreće i poplava nižih frekvencija od 50 ili 60 Hz. Sa stanovišta onoga što je definisano prirodnim stvaranjem današnje elektromagnetno polje, u kom živi čovek, prilično je kontaminirano frekvencijama za koje se još pouzdano ne zna kako utiču na evolutivni proces i dugoročno na zdravlje ljudi. Ili se zna, ali se prikriva zbog nećijih interesa. U svakom slučaju efekat zagrevanja ćelija iznad onoga što je prirodom determinisano je evidentan i izaziva groznicu na ćelijskom novou.

Da li mikrotalasi mogu delovati na DNK "igru" elektrona namećući drugi "ritam"?

Ne postoji za sada ni jedna **zvanično prihvaćena** teorija niti dokaza za ovo, bar ne dostupna javnosti. Za obične građane čitava ova oblast još je u domenu ispitivanja, ali već ima dosta podataka o tome da se neki rezultati već koriste za vojne potrebe i razvoj specijalnog neokortikalng oružija. I to je verovatno razlog "broj jedan" zašto se posledice dejstva mikrotalasa na ljudski organizam prikrivaju. Tek onda dolazi komercijalni efekat.

Možemo samo zamisliti kakva bi bila snaga integrisanog kola kada bi, se na primer, iz jednog mesta pozvalo istovremeno milijardu mobilnih telefona. Ovakva integrisana bežična mreža ogromne snage mogla bi lako biti "podignuta" i stavljena u neku funkciju, a da to građani širom planete uopšte ne bi ni primetili. Jer, ono što je u bežičnoj tehnologiji komercijalizovano, samo je deo jednog mnogo šireg sistema koji je javnosti uglavnom nepoznat i koristi se za vojne potreba.

Opasno je i što se pojedine ultra frekvencije koje emituju razni uređaji mogu poklopiti sa frekvencijom nekih ćelija i imati sličan efekat kao razbijanje čaše glasom. Tada nastaju teška oštećenja ćelija.

Problem u ovakvom mikrotalasnom okruženju je i kombinacija otrovnih supstanci i mikrotalasa.

U ovaj "koktel" se mogu dodati i razni virusi i bakterije (koji takođe rade na svojim frekvencijama) kao i genetski modifikovana hrana, na primer soja. Na žalost, već postoje saznanja da se u nekim vojnim laboratorijama rade eksperimenti sa ovakvim koktelima. Virus H5N1 (ptičiji grip), koji je izgleda već i testiran (in vivo) pre dve godine, o čemu su pisali doktor Leonard Horovic, ali i doktor Robert. Dž. Vebster, rekombinuje se na više načina u skladu sa tipom ishrane karakterističnom za određena područja u svetu. Tako virus negde može biti smrtonosan, a negde ne. Ono što za Kineze može biti smrtonosno, za Evropljane ne mora. Dakle, idealno sredstvo za nevidljiv specijalni rat.

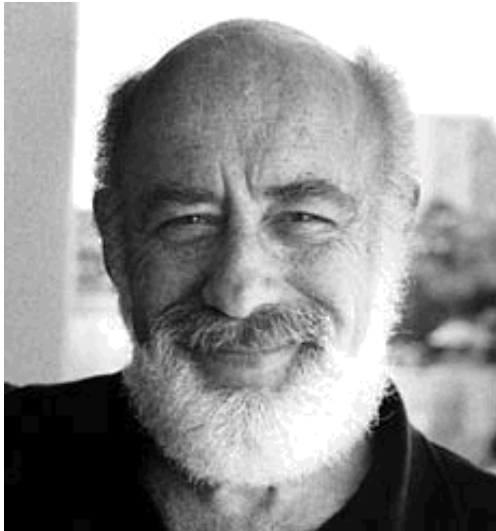
Kakav efeket mikrotalasi u takvom "koktelu" mogu imati? Da li mikrotalasi mogu za otrove biti katalizatori koji im omogućavaju život u organizmu i širenje? Da li je tu sam začetak kancerogenih ćelija? Odnosno da li je to kombinacija koja SAMO jednu kancerogenu ćeliju može učiniti dovoljno jakom da je nezaustavljiva u svom fabrikovanju?

Nikakvih naučnih dokaza javno publikovanih za ovo još nema, ali pretpostavki ima mnogo. Za izvođenje dokaza, međutim potreban je finansijer koji bi to želeo da sazna. Na žalost oni koji imaju novac nemaju interes od takvih istraživanja, osim ako nije u pitanju istraživanje za potrebe vojske ili pravljenje opasanog neokortikalnog oružija.

Moram ovde da dodam da je sa političkog aspekta, u domenu koji mnogi nazivaju "teorijom zavere", ovde evidentan uticaj nevidljive oligarhije koja drži SAD kao svoju koloniju, a američku vladu kao svoju marionetu.

Ljudi iz DOE očigledno nisu bili ti koji su se za bilo šta pitali, a kamoli odlučivali o vođenju američke državne politike, posebno ne u nacionalnom interesu. Bile su to manipulisane i dobro plaćene marionete koje nisu smele da rade drugačije i razmišljaju drugačije od onoga što im je imputirano sa nekog određenog mesta. Najčešće su bili "opijani" strahom od Sovjeta i mogućim nuklearnim udarom sa Istoka. I u to su američki generali i mnogi naučnici verovali. Oni, koji su mislili svojom glavom, a jedan od njih je očito bio doktor Gofman, brzo bi bili isključeni iz daljeg rada i stavljeni tamo gde nisu imali mogućnost bilo kakvog uticaja u donošenju finalnih zaključaka.

I to je američka nauka i politika danas. Mozgovi iz čitavog sveta se dovode, iskoriste, a onda sklone sa uticajnog mesta da ne smetaju. Mogu posle iz penzije ili sa profesorskog mesta da pišu i pričaju šta hoće (osim ako ne ugroze nečije vialne interese), ali dok su u državnoj službi oni služe samo kao intelektualna sirovina za eksploataciju. Odluke se donose na drugom mestu. To mesto, po nekim naznakama, uopšte i nije u SAD, [već u Londonu.](#)

Doktor Gofman je umro 2007. u 88 godini.

"MALE DOZE" - MANTRA ZA ZAMAJAVANJE GRAĐANA?

Od nadležnih državnih organa nekih zemalja već se čuju upozorenja da se korišćenje mobilnih telefona maksimalno smanji. Tako će se, valjda, primati **manje doze** štetnog zračenja. Iako su upozorenja veoma ozbiljna, nemaju alarmantni karakter, kako se ne bi pokvario nečiji profit.

Ruski naučnici su nedavno urgentno reagovali sa **preporukom da deca mlađa od 18 godina koriste mobilni samo u izuzetnim situacijama.**

Francuski ministar zdravlja savetovao je januara 2008. **da se deci ne dozvoli više od 6 minuta razgovora dnevno.** Nakon nuklearne katastrofe u Černobilu radnici na raščišćavanju elektrane radili samo po nekoliko minuta(!) Kakva sličnost!

I britanski i austrijski zvaničnici ministarstva zdravlja upozorili su da postoje **"ozbiljni zdravstveni problemi"** od korišćenja bežičnih aparata.

U SAD i Kanadi profit je potpuno blokirao sva ozbiljna upozorenja i istraživanja. U Americi se profit od bežičnih komunikacija meri milijardama dolara pa se roditeljima čak sugerije da su njihova deca sugurnija kada su sa njima u kontaktu. Naravno mobilni telefon je prava stvar za to.

U SAD ima najviše korisnika bežičnih komunikacija, ali američka federalna vlada nikada nije razvila adekvatne sigurnosne standarde za dugoročno korišćenje bežične tehnologije pre nego što je ona puštena u masovnu upotrebu. Postoje samo neke kalkulacije rađene za kratkoročnu upotrebu.

Američka Federalna agencija za komunikacije (FCC) koja izdaje dozvole i za rad mobilnih operatera i proizvođača uređaja u SAD kaže da **"ne postoje poznati rizici od izlaganja RF zračenju od bežičnih telefona..."**, ali i da **"ne postoji"** ni dokaz, da su bežični telefoni apsolutno sigurni...

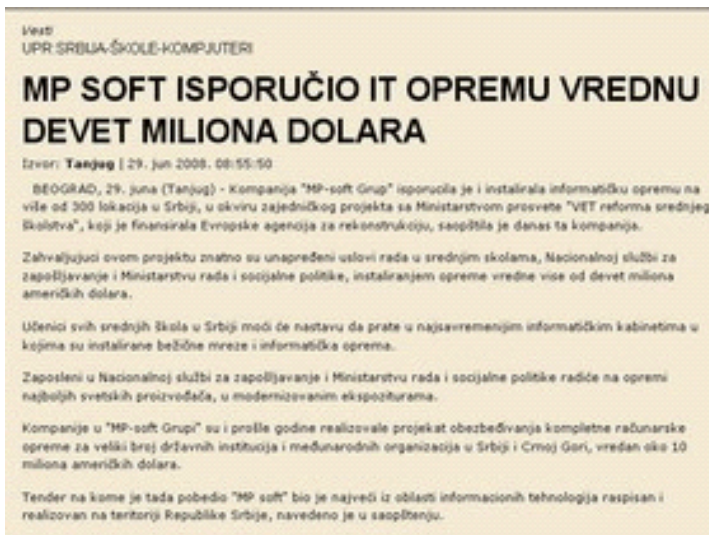
Ova kontradiktorna verbalna smicalica je usvojena kao merilo i od američke Federelna Agencije za hranu i lekova (FDA) iako je jedno istraživanje iz devedesetih godina, koje je napravila telekom industrija finansirajući takav jedan program pokazalo " da radijacija mobilnog telefona na nivoima koji su čak ispod "bezbednog" može imati za posledicu oštećenje

krvno-moždane barijere, tumore kod životinja i 300 posto povećano oštećenje DNK u ljudskoj krvi”.

Zašto je 2007. godine četrnaest svetskih zdravstvenih ekeperata i istraživača u oblasti radijacije objavilo u svom izveštaju nazvanom: “BioInitiative Report on Electromagnetic Radiation”, da da su standardi u javnom izlaganju mikrotalasima **PREVIŠE BLAGI?** Oni, na osnovu brojnih studija koja su do sada rađene, predlažu njihovu **DRASTIČNU reviziju jer postojeći APSOLUTNO nisu zaštita za javno zdravlje.**

Vlada Srbije, pod potpunom kontrolom stranog korporativnog biznisa, uopšte se ne oglašava po ovom pitanju iako je pojava raka i kod dece i odraslih u ogromnom porastu poslednjih godina.

[INCLUDEPICTURE "http://www.ivonazivkovic.net/mp-soft-bezicna-oprema-vest-mala.jpg" \](http://www.ivonazivkovic.net/mp-soft-bezicna-oprema-vest-mala.jpg)* MERGEFORMATINET

Ministarstvo prosvete Srbije se ovih dana čak i pohvalilo da je u saradnji sa Evropskom bankom za razvoj (Džordža Soroša) i stranom kompanijom “MP Soft” opremila nekoliko srednjih škola bežičnim mrežama i informatičkom opremom. Isto je učinjeno i sa nekoliko nacionalnih službi. Tu su i autobusi gradskog saobraćaja gde su uvedeni video monitori sa reklamama koji su u bežičnom sistemu. Tako je svuda u evropskim zemljama, kažu.

Mikrotalasi će na ovaj način dodatno zračiti đake i zaposlene koji ove prostore moraju svakodnevno da posećuju i u njima borave satima.

Pošto je i u Srbiji mobilna telefonija uglavnom pod kontrolom stranih kompanija koje ubiru ogroman profit kao i mediji koje ovaj biznis obilato finansira plaćanjem reklama za usluge mobilne telefonije i za prodaju celularnih aparata, roditelji će verovatno još veoma dugo biti uskraćeni za alarmantne podatke o štetnosti ovih bežičnih sprava. Posledice će biti katastrofalne i srpska deca će tako biti priključena američkim OZRAČENIM GENERACIJAMA.

Evo nekih od tih najnovih podataka:

1. Talasi iz mobilnog telefona slabe dečiji sluh:

Na osnovu istraživanja Akademije za otorinolaringologiju predstavljenom 2007., radijacija iz mobilnog telefona postepeno oštećuje unutrašnje uvo pa nastaje gubitak sposobnosti za slušanje zvukova visoke frekvencije. Najveća oštećenja imaju oni koji često slušaju Wi-Fi uređaje (MP3) i koji razgovaraju bežičnim telefonom sat ili više dnevno.

Deca će već u ranoj mladosti imati nepovratno oštećen sluh.

2. Mobilni telefoni slabe vid.

Mikrotalasi su uzročnik neprozirnosti očnog sočiva koje je slično kataraktu zaključio je još 1970. dr Milton Zaret. On je demonstrirao kako slabo mikrotalasno polje utiče na subkapsularne očne lezije, koje ponekad nastaju godinama nakon izlaganja mikrotalasima.

Izraelski istraživači su potvrdili da mikrotalasi iz mobilnog telefona mogu izazvati makro i mikro oštećenja u čitavom vidnom sistemu uključujući i stvaranje sićušnih mehurića koji se mogu formirati na očnom sočivu. Doktor Om Gadi iz Jute je utvrdio da sočivo desetogodišnjeg deteta absorbije pet puta više radijacije iz mobilnog nego oko odrasle osobe.

Naočare sa metlanim ramom mogu absorbovati mikrotalase iz mobilnog a onda reemitovati radijaciju na površinu oka.

3. Mobilni telefoni oštećuju mozak.

Skeniranjem dečijeg mozga otkriveno je da mikrotalasi prodiru duboko u njegovu unutrašnjost.

Za samo nekoliko minuta mikrotalasi iz mobilnog mogu stvoriti rupu u krvno-moždanoj barijeri. To je zaštitna opna koja kontroliše prelaz materija iz krvi u centralni nervni sistem. Samo mala količina mikrotalasa oštećuje ovu opnu i ona postaje porozna i propušta mnoge štetne materije koje zatim mogu doći do centralnog nervnog sistema.

Ovo curenje štetnih materija uzrokuje nepovratan oksidativni stres i oštećenje nervnog tkiva. Moždani hormoni, koji uključuju melatonin, dopamin, norepinefrin i tiroidni stimulišući hormoni, brzo se poremete mikrotalasima.

4. Mikrotalasi visoko povećavaju rizik od nastanka kancera.

Krajem 2007. izraelski eksperti su objavili da razgovor od samo 10 minuta može pruzrokovati promenu u moždanom tkivu koja vodi nenormalnoj deobi ćelija. Mikrotalasi mobilnog su već dokazano proizveli tumore oka i pljuvačnih žlezda. Nakon 2000 sati izlaganja mikrotalasima deca se suočavaju sa 240 puta većim rizikom od nastanka tumora na mozgu.

Evidentan je i porast nekih bolesti kod dece posebno u SAD, za koje se sada sve više veruje da su povezane sa delovanjem mikrotalasa.

DEBLJINA KOD DECE:

Hormoni tiroidne žlezde su od kritične važnosti za pravilan razvoj mozga i metaboličku funkciju. Tiroidna žlezda ne razvija se dobro u polju visoke x-radijacije, a vodeći uzrok pojave raka tiroidne žlezde je baš prekomerna jonizujuća radijacija. Tiroidna žlezda u predelu vrata se prekomerno izlaže mikrotalasima iz mobilnih telefona i pri tom ona ih absorbuje. Zračenje mobilnih telefona takođe smanjuje rad hipofize u mozgu koja treba da stimuliše tiroidni hormon TSH. Nedovoljno lučenje TSH uzrok je deficitarnosti deteta sa tiroidnim metaboličkim hormonima T3 i T4, što za posledicu ima prekomernu debljinu.

DEČIJI DIJABETES:

Nedavna studija toksikologa Magde Hevas kaže da neke od elektromagnetnih frekvencija mogu imati razoran efekat na pojedine dijabetičare i da takozvani prljavi elektricitet može izazvati brze promene novoa šećera u krvi.

DEČIJE ALERGIJE:

Švedski naučnici su potvrdili da bežična radijacija može biti uzročnik jakih inflamatornih procesa i alergijskih reakcija aktiviranjem susptanci kao što su histamin i heparin koji se nalaze u velikim vezivnim ćelijama mnogih tkiva. Upalni proces u koži, koji se manifestuje ospama, otokom i svrabom, uobičajen je i kod trovanja mikrotalasima i astmi. Danas skoro jedno od desetoro dece u Americi ima astmu i promuklost, za koju lekari ne mogu da utvrde uzrok. Astma je upravo jaka alergijska reakcija na nešto u okruženju. Da li su mikrotalasi to "nešto" što niko ne vidi?

POREMEĆAJ IMUNOG SISTEMA:

Dečiji organizam koji se hronično nalazi pod alergijskim stresom zbog bežičnih uređaja može imati kao krajnju posledicu iscrpljen imuni sistem. Pored toga što on više ne funkcioniše dobro dolazi i do elektromagnetne preosetljivosti. Ovakvim osobama svako i najmanje prisustvo elektromagnetnog polja stvara ozbiljne smetnje.

Oko 1.75 miliona mladih od 8 i 9 godina, koji u SAD koriste mobilne samo pola sata dnevno, biće u velikom riziku od dobijanja tumora na mozgu u vreme adolescencije.

Generacije današnje dece širom sveta konstantno bomarduju svoj organizam ogromnim brojem veštačkih hemijskih suptanci i mikrotalsnim zračenjem što u ćelijama konstantno izaziva oštećenja i rasipanje genetskog materijala. Ovde trebna uključiti i ultra-zvuk koji se obilato primenjuje još u trudnoći. Sve ovo ima kumulativni efekat i dovodi dugoročno do dekonstrukcije ćelija.

OZRAČENE GENERACIJE će po svemu sudeći biti pogođene kancerom najviše u modernoj istoriji ljudskog društva. Fondovi za skupo "lečenje" hemioterapijom i x-zračenjem (!) će se osnivati i puniti na sve strane. Biće to dobar biznis. Za one koji prežive.

Naravno, prethodno je potrebno nove generacije što više zaglupljivati kako ne bi shvatile igru. Zato i Srbija i ostale države bivše YU i istočne Evrope moraju u evro-atlantske integracije.

**Za globalno vladanje i globalno tržište
i zaglupljenost mora biti globalna.**